ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Κρήτης Δρ. Χρ. ... 10 || Ἐξωτερικοῦ Δρ. χ. 12

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΤΑ ΤΡΙΜΗΝΙΑΝ

Πᾶσα αἴτησις: Διεύθυνσιν «Νέας Ἐρεύνης»

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Τριμάρτυρος

Ὑπεύθυνος Συντάκτης καὶ Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ Μ. ΜΑΛΑΤΑΚΗΣ

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Α'. Ἐν Χανίοις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1902 Τρίτῃ ΑΡΙΘ. 69

ΟΙ ΜΗΧΑΝΟΡΡΑΦΟΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ!

Διὰ περιττολογίας πολλῆς καὶ περιαυτολογίας ὅλως ἀτόπου ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ «Κήρυκος» ἀφηγεῖται τὰς φανταστιώδεις μηχανορραφίας, ὧν νομίζει ὅτι ἔπεσε θῦμα. Ὅλαι δὲ αὐταὶ αἱ μηχανορραφίαι συνίστανται εἰς μίαν ἐπιστολὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ «Ἄστει» τῆς 6 Μαρτίου 1901! Λυπούμεθα πολὺ διὰ τὸ πάθημα τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ λυπούμεθα πολὺ περισσότερον διότι δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ εἰς τίνα ὀφείλει τὸ πάθημα τοῦτο.

Τὸ μέγα παράπονον τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι ὅτι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ σχέδιον ἱδρύσεως **Ἡγεμονίας μονίμου καὶ διαρκοῦς** ἐν Κρήτῃ, ἐνῷ ἐκεῖνος διαμαρτύρεται ἀπολογούμενος ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου του θὰ συνεδέετο ἡ Κρήτη στενώτερον πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ προσηγγίζομεν πρὸς τὴν ἕνωσιν. Θὰ παρατηρήσωμεν κατὰ πρῶτον ὅτι ἡ φοβερὰ ἐκείνη ἐπιστολὴ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἀποδίδει ὅλα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθε, ἐδημοσιεύθη τὴν 6ην Μαρτίου, αὐτὸς δὲ ἀπελύθη τὴν 19ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἤτοι μετὰ 13 ὅλας ἡμέρας. Ἑπομένως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀπόλυσίς του ὡς συνέπεια τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. Ἐὰν ἐνθυμῆται καλῶς ὁ κ. Βενιζέλος, μεταξὺ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς καὶ τῆς ἀπολύσεώς του ἐμεσολάβησεν ἐν ἄλλο περιστατικόν, ἡ δημοσίευσις τῆς ἀπολογίας του ἐν τῇ «Ἀκροπόλει», τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξήγειρε κατ' αὐτοῦ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ προεκάλεσε τὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας πτῶσίν του. Ἡ ἀπολογία του ἐκείνη δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ ὁμολογία τῆς κατηγορίας, ἣν παραπονεῖται ὅτι ἄλλοι ἐχάλκευσαν κατ' αὐτοῦ. Κατόπιν τῆς ἀπολογίας του ταύτης δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη οὔτε μηχανορραφίαι νὰ χαλκευθῶσιν, οὔτε συκοφαντίαι νὰ ἐπινοηθῶσι, φυσικὴ δὲ συνέπεια ταύτης δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι ἄλλη παρὰ ἡ ἄμεσος ἀπόλυσίς του καὶ ἡ πανηγυρικὴ καταδίκη του.

Ἀλλὰ μήπως τὰ σημερινὰ δημοσιεύματα τοῦ «Κήρυκος» εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία ἐπανάληψις τῆς πολιτικῆς του ὁμολογίας τῆς διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» δημοσιευθείσης, ἐρχομένη εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἀποδοθεισῶν αὐτῷ κατηγοριῶν καὶ ἀποτελοῦσα περίπτωσιν ἐπιβαρυντικὴν δι' αὐτόν; Καὶ εἶναι τόσον ἄτεχνος καὶ ἀνεπιτηδεία ἡ νέα αὕτη διὰ τοῦ «Κήρυκος» ἀπολογία του, ὥστε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἡμεῖς ἀποροῦμεν πῶς ἀνήρ, θεωρούμενος ἔξυπνος, περιπίπτει εἰς τὰς χονδροειδεῖς ἀντιφάσεις τὰς περιεχομένας ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ταύτῃ. Ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ πολιτικόν του σχέδιον πραγματοποιούμενον θὰ μᾶς προσήγγιζε πρὸς τὴν Ἕνωσιν καὶ εἰς τοῦτο στηρίζει ὅλην του τὴν ὑπεράσπισιν. Ἐλάβομεν ἄλλοτε ἀφορμὴν καὶ κατεδείξαμεν ἐν σειρᾷ ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ἐθνικόν μας ζήτημα» τὰς ὀλεθρίους συνεπείας, ἃς διὰ τὴν Κρήτην καὶ διὰ τὰ ἐθνικὰ ἐν γένει συμφέροντα θὰ εἶχεν ἡ πραγματοποίησις τοῦ σχεδίου τούτου, ἐν τῇ περαιτέρω δὲ ἐξετάσει τοῦ ἀνακινηθέντος ζητήματος θὰ παρουσιασθῇ βεβαίως καὶ πάλιν εὐκαιρία, ὅπως ἐξετάσωμεν αὐτὸ ὑπὸ νέαν σειρὰν σκέψεων. Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. Βενιζέλον. Ἐν πεποιθήσει ἐφρόνει καὶ φρονεῖ ὅτι ἡ μεταβολὴ ἣν ἐπρότεινε τοῦ πολιτικοῦ τῆς Κρήτης καθεστῶτος θὰ μᾶς προσήγγιζε πρὸς τὴν Ἑλλάδα; Βεβαίως καὶ ὁ ἴδιος δὲν τὸ πιστεύει, καὶ ἰδοὺ ἡ ὁμολογία του. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Γ'. ἄρθρου τοῦ «Γεννηθήτω φῶς» ἀναφέρει τὴν περικοπὴν τῆς διακοινώσεως τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, καθ' ἣν **«δὲν δύνανται εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις νὰ συντελέσωσιν εἰς τροποποίησίν τινα τῆς πολιτικῆς καταστάσεως κατὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐνδεικνυόμενον ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος».** Ποῖον ἦτο τὸ πνεῦμα τὸ ἐνδεικνυόμενον ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Α. Β. Υ.; Στενώτερος σύνδεσμος τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ τῆς πλήρους ἑνώσεως, εἴτε διὰ τῆς καθιερώσεως Ἑλληνικῆς προστασίας ἐπὶ τῆς Κρήτης, ἐὰν παραδεχθῶμεν ἀληθῆ τὸν ἐν τῷ Β'. ἄρθρῳ τοῦ «Γεννηθήτω φῶς» ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Βενιζέλου. Συμπέρασμα λογικὸν εἶναι ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀπέκλειον πᾶσαν λύσιν, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς συνδέουσα στενώτερον τὴν Κρήτην πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ περαιτέρω ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ του ὁ κ. Βενιζέλος ὑποστηρίζων τὸ πραγματοποιήσιμον τῆς προτάσεώς του καὶ στηριζόμενος εἰς γνώμας Προξένων μεθ' ὧν εἶχεν ἔλθει εἰς συνεννόησιν, φέρει ὡς ἐπιχείρημα ὑπὲρ τοῦ ἰσχυρισμοῦ του τὴν γνώμην τῶν συμμεριζομένων τὸ πολιτικόν του σχέδιον Προξένων οἵτινες φρονοῦν ὅτι **«δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Δυνάμεις πᾶσα ἄλλη πρότασις μὴ περιεχομένη ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. ὑποβληθεισῶν ἤδη προτάσεων.»** Ἄρα θεωροῦν οἱ Πρόξενοι οὗτοι τὴν γνώμην τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς μὴ περιεχομένην εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν προτάσεων τῆς Α. Β. Υ. ἥτις, ὡς εἴπομεν ἦτο «στενότερος σύνδεσμος πρὸς τὴν Ἑλλάδα» καὶ συνεπῶς ὡς μὴ ἀποκλειομένην ὑπὸ τῆς διακοινώσεως τῶν Προστατίδων δυνάμεων. Δηλαδὴ ὁ κ. Βενιζέλος μᾶς λέγει: «Αἱ Δυνάμεις σήμερον δὲν δέχονται νὰ συνδέσωσι στενώτερον τὴν Κρήτην πρὸς τὴν Ἑλλάδα δι' οἱουδήποτε τρόπου. Δύνανται ὅμως νὰ δεχθῶσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ προτείνω νὰ ζητήσωμεν, διότι δὲν τὸ θεωροῦν ὅτι μᾶς προσεγγίζει πρὸς τὴν Ἑλλάδα.» Ἀλλὰ βεβαίως πᾶν βῆμα τὸ ὁποῖον κάμνει τις τὸν φέρει ἢ πρὸς τὰ ἔμπρος ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω. Καὶ ἀφοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω σκέψιν τοῦ κ. Βενιζέλου, τὸ βῆμα τὸ ὁποῖον αὐτὸς προτείνει νὰ κάμωμεν δὲν μᾶς φέρει πρὸς τὰ ἔμπρος, ποῖον εἶναι τὸ λογικὸν συμπέρασμα; Ὅτι θὰ μᾶς ῥέρῃ πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅτι θὰ μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν. Αὐτὰ λέγει ἡ ἀμείλικτος λογική, καὶ εἶναι περίεργον πῶς, ἀφοῦ οἱ Πρόξενοι μεθ' ὧν ὁ κ. Βενιζέλος φαίνεται ὅτι συνενοεῖτο, κατενόησαν τόσον βαθέως τὴν ἔννοιαν τῆς προτάσεώς του, πῶς λέγομεν, αὐτὸς δὲν τὴν ἐννόησεν. Ἐξ οὗ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν ἦτο γέννημα ἰδικόν του, ἀλλὰ τῷ ὑπαγορεύθη ὑπ' ἄλλων ἐχόντων προφανῶς συμφέρον νὰ μείνῃ ἡ Κρήτη κεχωρισμένη ἀπὸ τοῦ λοιποῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν υἱοθέτησε δὲ αὐτὸς χωρὶς νὰ ἐμβαθύνῃ πολὺ εἰς τὰς ὀλεθρίους συνεπείας αὐτῆς.

Καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔλειψαν ἀληθῶς μηχανορράφοι, οἵτινες ὤθησαν τὸν πρώην ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον εἰς τὸν κατήφορον εἰς ὃν μετὰ τόσης ὁρμῆς ἐξακολουθεῖ φερόμενος, ἄνευ ἐλπίδος δυστυχῶς ὅτι θὰ ἀνακοπῇ τὸ κατρακύλισμά του. Οἱ φοβεροὶ οὗτοι μηχανορράφοι, οἱ ἀπαίσιοι οὗτοι σκευωροὶ δὲν εἶναι ἄλλοι παρὰ ὁ ἄμετρος καὶ ὅλως ἀδικαιολόγητος ἐγωϊσμός του, ἡ ἀπεριόριστος δοξομανία του καὶ τὸ τυφλὸν πεῖσμά του, ὧν, θῦμα γενόμενος, ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἠδύνατο, ἄτομον ἁπλοῦν αὐτός, νὰ ὀρθωθῇ ἀπέναντι ἑνὸς Λαοῦ, ἀπέναντι ἑνὸς Ἔθνους, ἀπέναντι μιᾶς Δυναστείας, ὑψηλότερος ἀπὸ ὅλους, καὶ περιφρονῶν καὶ κηρύττων πεπαλαιωμένον **ἓν ἐθνικὸν δόγμα** τόσον ἱερὸν καὶ τόσον σεπτὸν ὅσον καὶ τῆς ἀμώμου ἡμῶν πίστεως τὰ ἅγια δόγματα ἓν δόγμα καθαγιασθὲν διὰ τοῦ αἵματος τόσων μυριάδων μαρτύρων, νὰ ἐπιβάλῃ γνώμας καὶ ἰδέας ἀποκηρυσσομένας ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν Πανελλήνων ὡς ἀντεθνικάς, καὶ νὰ συντρίψῃ τοὺς ἀντιτασσομένους εἰς τὰς ὀλεθρίους αὐτὰς γνώμας του. Αὐτοὺς τοὺς μηχανορράφους ἐὰν δύναται ἂς προσπαθήσῃ νὰ καταπολεμήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ ἂς μὴ αἰτιᾶται ἄνδρας οἵτινες ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδὲν ἄλλο ἔπραξαν ἢ ὅ,τι πατριωτικὸν καθῆκον ἐπέβαλεν εἰς αὐτούς.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ

Ἡ «Γενικὴ Ἐφημερὶς» τοῦ Μονάχου ἀγγέλει ὅτι ἡ Ἰταλία, κατόπιν τῆς Γαλλο-Ἰταλικῆς συνεννοήσεως, ἑτοιμάζει μεγάλην ἐκστρατείαν ὅπως καταλάβῃ τὴν Τριπολίτιδα. Ὁ στρατὸς ὅστις θ' ἀποσταλῇ διὰ τὴν νέαν ταύτην στρατιωτικὴν ἐπιχείρησιν ἀνέρχεται εἰς 100,000 ἀνδρῶν.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ἱεραπόστολος, ἀποβιώσας κατ' αὐτάς, ἀφῆκεν ὅλην τὴν περιουσίαν του ἐκ 200,000 φρ. ὅπως διατεθῇ πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν εἰρηνικῶν ἰδεῶν ὅπως παύσωσιν αἱ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἔχθραι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ἰατρικὴν ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων ἀνεκοινώθη ἡ ἀνακάλυψις νέας θεραπείας τῆς φθίσεως δι' ἐνέσεων Βακελίνης, ὑγροῦ παραγομένου ἐξ ὁποῦ φυτῶν τινων, φυομένων εἰς τὴν Χιλὴν καὶ τὴν Κολομβίαν. Διὰ τοῦ φαρμάκου τούτου ἐβεβαιώθη θεραπεία 88 0)0.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Λουμπὲ θέλει μεταβῇ εἰς Πετρούπολιν τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Τσάρου, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Τὸ πολεμικὸν σκάφος οὗτινος θέλει ἐπιβῇ θὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ ἰσχυρᾶς μοίρας τοῦ Γαλλικοῦ στόλου. Ἐν Πετρουπόλει θὰ παραμείνῃ τρεῖς ἡμέρας.

ΕΙΣ ΠΑΛΕΡΜΟΝ τῆς Ἰταλίας εἰς ἰατρὸς ἰταλὸς, ὀνομαζόμενος Ἀλφρέδος Σαλάφιε ἐφεῦρε νέαν μέθοδον ταριχεύσεως διὰ τῆς ὁποίας ἐπὶ ἕνα μῆνα ὁ ταριχευόμενος νεκρὸς διατηρεῖ τὴν εὐκαμψίαν τῶν ἀρθρώσεων, τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὴν διαφάνειαν τοῦ δέρματος, χωρὶς προσέτι νὰ ἔχῃ τὴν ἐλαχίστην κακοσμίαν. Τὰ πειράματα ἐπέτυχον πληρέστατα, τηρεῖται ὅμως μυστικὴ εἰσέτι ἡ νέα αὕτη μέθοδος ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου.

ΕΙΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΟΝ πολεμικὸν, ὅπερ ἐστάθμευεν εἰς τὸν ποταμὸν Δίμπόμπο παρὰ τὰ Τρανσβαλικὰ σύνορα, εἰσεπήδησε τὴν νύκτα οἰκογένεια λεόντων ἐκ τῶν πλησίον δασῶν καὶ ἐπετέθη κατὰ τοῦ πληρώματος. Ἀληθὴς μάχη συνεκροτήθη τότε μεταξὺ τῶν λεόντων καὶ τῶν ναυτῶν, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν δύο λέοντες καὶ ἐπληγώθη εἰς ναύτης· οἱ λοιποὶ λέοντες ἔφυγαν.

ΝΕΑΡΟΣ Ρωμοῦνος ἰατρὸς ἐστοιχημάτισε 5,000,000 φρ. μὲ τὸν Πρίγκηπα Καντακουζηνὸν ὅτι ἐντὸς διετίας θὰ περιέλθῃ ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην πεζὸς μὲ ἔνδυμα Ρωμούνου χωρικοῦ, ἐκκινῶν ἐκ Ρουμανίας ἄνευ ὀβόλου· ἤδη περιέρχεται τὴν Γερμανίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ρούζεβελτ ἐδόθη ἀνοφορὰ φέρουσα 212,000 ὑπογραφῶν, ὑπὲρ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸν Νοτιοαφρικανικὸν πόλεμον.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ τοῦ Μονακὸ ἐφεῦρε νέον τηλέφωνον ἄνευ σύρματος καὶ ἐκτελεῖ ἐπιτυχῆ πειράματα αὐτοῦ.

ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΠΕΡΙ "ΚΗΡΥΚΟΣ"

Ἡ ἐν Ἡρακλείῳ ἐκδιδομένη Τουρκικὴ συνάδελφος «Μεντανὲτ» γράφει περὶ τοῦ «Κήρυκος» τὰ ἑξῆς:

«Ἐν Χανίοις ἐξεδόθη ἐφημερὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Κῆρυξ» ἡμεῖς δὲ ἐσπεύσαμεν νὰ συγχαρῶμεν τὴν νέαν συνάδελφον καὶ νὰ τῇ εὐχηθῶμεν ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος. Ἀλλ' εἰς τὸ τρίτον αὐτῆς φύλλον εἴδομεν νὰ ἐπιτίθηται δριμέως κατὰ τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραμματέως τῆς Α. Β. Υ. κ. Παπαδιαμαντοπούλου. Ἄρά γε δὲν γνωρίζει ἡ συνάδελφος ὅτι ὁ κ. Παπαδιαμαντόπουλος εἶναι ὁ δι' οὗ ἐκτελοῦνται αἱ θελήσεις τοῦ Πρίγκηπος καὶ συνεπῶς ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματός του τούτου πᾶσα κατ' αὐτοῦ βολή, ῥίπτεται κατὰ τοῦ Πρίγκηπος; Ἢ μήπως φρονεῖ ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸν καιρὸν τῆς πτωχῆς Τουρκίας, τοῦ Μουσταφᾶ, Βελῆ, Χουσνῆ, Ἰσμαὴλ, Χουσεὶν Αὐνῆ, Ρεούφ, Ἀδοσίδη, Φωτιάδη, Σάββα, Καραθεοδωρῆ, Μαχμούτ καὶ λοιπῶν πασσάδων; (Ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Φωτιάδου, οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἀντέδρων κατὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως κ. Σταυράκη, Εἰσαγγελέως καὶ τινων ἄλλων ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ ἐξηυτέλισαν, ἠνάγκασαν νὰ παρητηθῶσι, καὶ ἐπὶ τέλους ὑπεχρεώθη καὶ ὁ Φωτιάδης καὶ παρητήθη). Τῶν παιγνιδίων ἐκείνων ὁ καιρὸς νομίζει ὅτι εἶναι καὶ σήμερον; Ὄχι, ὄχι, δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ Κρὴς ὅστις ἔχει αὐτὴν τὴν ἰδέαν. Τῶν κρητικῶν ἐφημερίδων καθῆκον εἶναι νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὸν λαὸν ἰδέας ἁγνὰς καὶ ὑγιεῖς εἰς τρόπον